

Djurgården d. 25 Juli 1826

Älskade Jeannette!

Jag lofvade, som jag vill minnas, uti mitt förra
bref, att med denna dagens Post, svara Dig något om-
ständigare på din sista ärade skrifvelse och, som en
bra hantel måste stå vid sina ord, så är jag väl också
tvungen dertill, ehuru jag svävar emellan pligterna
och inte vet hvilken jag skall lemna eller fullgöra.
Vi ha i dag den länge omtalade skottvatten, jemte en
stor korg med bonor, hvilka skola rensas, sorteras, uppbrä-
das, förvallas och upphängas. Jag menar det låter något,
och när dertill kommer en mängd bär, som skola rensas
och syltas, så menar jag att denna dagen fått nog på
sin partage. Innan jag skrider vidare i min berättelse
vill jag nämna, det barnen fortjara att må förträffligt
och att allt annat står väl till i Jungfruerna trasa som
vanligt; men det hör till deras trefnad och förorsakar således
hvarken melancholie eller något annat slags ondt, menligt
för hälsan. La Cuisinière bestyrker den tanke jag fönt
haft om henne, att hon endast äger sinne för sin få-
fanga och sina egna fördelar. En reproche eller ens
ett vågadt yttrande, det något kunnat göras bättre, förtär-
ter hela huset i uppror - men nog harom, jag har ej

Älskade Jeannette för Lyflet om bonapartebarnen. De skola blyta mitt utkomma.

gräfen. Du. Många bekräftingar från Bernens och Genèves värdinnor. De äro det som Schaeffers
Många händelser som Du har med Dig från Davos till Garmisch. De äro det som Schaeffers

tid till någon uthärlighet, ehuru uppbyggligt ämnat än han
vara. Med Louisa skall jag göra som Du vill, när upp-
sägningens dagen inträffar. Tydligt är hon frög och sjuklig, så-
ledes kan det vara lätt, att hon får passera, i synnerhet om
Carin vill åtaga sig hennes plats. — Just nu har
Medicinal Rådet Proth varit här och hand har, jemte det
han hindrat mig, så förskott och omrört concepter och
tankar, att jag ej mera vet var jag är hemma. Man
skalar, som Du nogsamth känner, ganska fort, och jag som
hade annat i hufvudet, skulle åtminstone gifva ett ja-
nej - ja så - äh! till svar och att få allt det der på rätta
stället var ej så lätt som många skulle tro. Nu vidare.
Det var en särdeles händelse med Fransyskan, och natur-
ligtvis högt fatal och krossam för Baron Sparres. En
Doff spädde allt det der förut, jag träffade henne när jag
var inkom hos Marie. Hon sade, att de ej kunnat, raka
ut för någon mera kinkig och pretentiös människas
än den föreskällda personen och hon trodde aldrig det
Grefvinnan länge skulle uthålla att behålla henne kvar.
Hon hade väsnats gäfligt, för det hon skulle på sjön och än,
nu i sista stunden vore ej Cronstedts säkra att bli af med
sin börd. — I söndags var jag, med mina barn, hos
Bäckens till middagen. Caroline satt så snällt, vid bordet
att jag just, hade heder af henne i första dagen hon åt med
mig, ville hon ej äta, utan krånglade, hvarför jag, till skuff,

uppbyggd af mitt brev, skall det jagar mig. Jag har g. g. ett genomgående öfver-
och mind' något bredt jag skrifvet i af Medicinens medel. Min ha något natur, de

lät henne blifva nere andra dagen, men sedan, har hon
shemmit hvar dag och sagt: I dag är jag snäll, tänk, får
jag äta vid bordet? — Jag var vore Brandelshorna och Brink-
man har. För öfrigt har jag ej sett någon, utom Göttrik,
som en gång besökt mig. Alla ha bedt vändligt, hellsa Gref-
vinnan, Bäckens och Carins, lers fråga jemte efter Eder. Min-
na är rest med Gubben till Nerike och blir borta 2 veckor.
Grefvinnan var hos mig i går, på morgonstunden, för att un-
derätta sig om huru jag syltar hörsbären, hvarom hon förut
frågat. Hon tyckte mina vore så vackra och vilte bageg-
na samma sätt. — Den här present, hon fult har hon sylt-
tat. Något köp hörs ej af - eller från Carins lers. — Jag
är ihop, som Du märker, men Du känner skallet och förlä-
ter. Att stelen blir utmärkt ful, kommer deraf att jag stry-
ver i galopp. — De svarta vinbämsom finns i Grädgården
tänker jag sylta. Jag vet ej om Du brukar brun- eller socker-
syrup dertill. Några af de stora Stikellbären tänker jag koka
in till finare sylt. De stora Kuskarne äro tomma, sedan soff-
plöckningen. Äfven ämnar jag försöka en sort rött vinbär
gelée, som jag lark af Grefvinnan. — Konor blir det bra
mycket af, men för öfrigt är det magerth med grönsaker. Lyck-
ligt att Du har sedan förra året, så att Du hjälper Dig full-
komligt. — Detta är det sista brefvet till Nygård -
är det icke så? — I dag, för 14 dagar sedan lemnade St. Stockholms
saleda återstår en lika lång tid innan Eder återkomth - ergo-
äro ni här om 14 dagar. Ser Du jag kan rakna. — Jag,
måste nu sluta, ehuru viljan strötar deremot i Om Du är

STO

25

Valborna Fru Jeannette af Ponten
född Elfvig

Söderköping
Nygård

light
paper

